da kül arwati ka sel korral wargaks, agga ei olnud õiget märki. Sepärrast läks se naene nuttes targa jure, ja pallus tedda, warga temmale teäda anda. Essiteks panni se pettis kawwal sedda pahhaks ja ütles: „Ei „ma warga sulle nimmeta, sest siis saab wargal pah„ha tehtud, ja minno waim ei salli, et ial ühhel „kurja peab sündima;" otsego olleks se pat, et wargus touseb, ja warras hirmo saab? Agga, kui nüüd naene ikka weel tedda pallus, ja ka ütles, et temma umbes Koera Maddise kohta arwas, siis ta käskis tedda, pari päwa pärrast jälle ta jure tulla ja kulas öiete järrel, paljo neid höbbe helmid ja sedda kaññaga rahha olli ärrawidud. Teisel päwal juhtus, et sesamma Maddis ka targa jure tulli, peawallo wasto abbi otsima. Tark olli kawwal kül abbi lubbama, agga ütles, seks ennesel höbbe helmid wägga tarwis minnewad, ja pallus neid ennesele tua. Maddisel need ollid kä pärrast; ta läks koio ja töi temmale nionned nähha. Ni pea kui tark neid kätte sai, hakkas ta neid pöörma, kapima ja puhhuma, ja — jonega kippus Maddise peäle. „Minna tunnen, ütles „temma, et need ei olle sinno ommad, sa olled neid „warrastanud, ja mitte üksnes agga neid, waid weel „ni paljo teisi, ja ni paljo kaññaga rublad ja ühhe „höbbe sölge minnewa rede öse, wasto laupäwa, ja „ei minno waim woi warga sallida, egga aidata. „Sepärrast minne kohhe ja to keik mo kätte; muido „pannen minna sind immet näggema, ja sinnul peab „kitsas kä ollema, nenda, et sa rahho kussagil ei „leia ja kurrat isse assed so jure teeb." Maddis, kes isse ebbausko armastas, ei lausund musta egga walget, ehmatas ärra, ja hirm ja kartus tulli selle targa könne pärrast temma peäle, kes, temma arwates, isseennesest temma wargusse kombed ni selgeste ärrateädis. Temma läks ja toi keik sedda wargust targa kätte, ja pallus tedda pölweli, sedda asja mitte kulutada, egga tedda ärratehha. Tark toatas sedda temmale, ja nomis tedda weel peälegi, ei ühhelegi sanna lausta, sest se läbbi tahtis temma omma imme tarkusse, öiete sureks tösta. Teisel päwal sai naene temma käest, kange maksu eest, omma kätte ja nüüd kiitles temma naese ja keige mu rahwa ees, et temma teädmatta warga peäle ni sure wallo pannud, et warras hädda pärrast isse keik ta kätte tonud.

Sed-